

Biscops Absolons
Erzbisops i Lund
oc Biscops i Roskild / oc Konning
Vualdemar den forstes/ aff det Næssn/ oc Dan-
markis Marst / oc offuerste Krigs Sørfie til
Land oc Vand / met sin Euilling Broders Her
Esbern Snaris Herrefomst / oc mectige Adelig
Stamme: Saa viit som mand kand vdi Sore
Glosier aff Ørger/Bressue/Priuslegier/Scriift/
Malning/ Antiquiteter forfare oc vdelede/mec
deris Herresiams Baben / oc ny Baben
dennem tillagd aff atskillige Marsa-
ger/ findis her esfter fortelig oc
ordentlig anteg-
net,

*In memoria eterna erit iustus, ab
auditione mala non timebit:
Psal. III.*

Om Her Slau/oc hans
Aftkom.

DEn første Mand aff den-
ne Slect finde wi at være Her-
Slau/ en Danst Hedning / me-
get ypperlig. Om hans Herre
komst/haffuer været aff Slauen/ eller oc noget
besynderligt selff imod de Selauonier bedress-
uit / oc der aff sanget det Nassn / eller hans
Forsædre saadan giort haffuer/ finder wi in-
et vist om bescreffuite. Dog det siumis icke at
haffue været enten hans rette Nassn: Thi der
er ingen aff hans Aftkom met det Nassn op-
neffd/ De ej heller hans Adels Nassn: For-
di ingen behulde samme Nassn efter hannem.
Men det Nassn esakte hand meget / som siden
gissues tilkende. Denne ypper Danske Hed-
ning oc Herre / bygde Slagsby/ Slagsboe/
Slagslille ved Sore Glosier. Aff hannem
haffuer der mange Byer/ Steder oc Skowe
sit nassn i Danmark / oc besynderlig her vdi
Sieland. Hand ligger begravuit vdi en Høj
hoss sin By Slagsby / som nu kallis Sla-
gels.

Hand

Hand haffde thu Sonner / Tocke / eller
Tylke / eller Tyge: (thi saadan Nassn findis
atskillige screffne) Oc Autho eller Outhe.
Om demmen tales hoss Saxonem Grammaticum
vdi den Tiende Bog.

Tocke kaltis Trylle / bleff ypperlig / oc
vaar den første Christne Mand i Danmark
aff det Slect / oc lessde i Konning Haralds
Blaatands (hues bane hand osaa bleff) oc
Konning Suends tid / der de regerede Dan-
mark oc mange andre Riger oc Forstedomme.
Huem mere vil om hans ynderlige gierninger
oc frijt Adels Mod vide / oc huor for hand oc
kalledis Tocke skytter / kand læse Saxonem.

Sammie Tocke haffde tre Sonner : Den
Første hed *Autho*. Hand bleff slagen aff de
Vender imellem Laaland oc Jalsier / Huor-
for der kom Krig imellem Danmark oc de
Vender / som *Saxo Grammaticus* siger i sin
Tolffe Bog: Rege 73.

Den anden Sonhed Othingsfar Biscop
i Ribe/ en hederlig oc rund Herre.

Den Tredie Son hed Herr Skalm
Candidus, Retsindig eller Huide / enten for
hand esakte Religionen rettelig / eller for sin
fromme oprichtigheds skyld. Denne vaar Bi-
scop

scop Absolons oc Herr Esbern Snaris Fader
Fader. Hand vaar osaa Sancti Knuds Her-
tugis opfoder oc Tuctemester / Saxo Gramma-
ticus lib: 13. Rege 74. Oc vaar Herre offuer
Lante Rhen / Saxo lib. 14. Rege 79. Oc haff-
de it merkeligt FromNands oc Herris ryte/
der oc hoss alle Folck.

Herre Skalm Huides Aſſ,
komſt oc Baben.

Dette Babens Farffue.

Det ſſuerſte Held Huid / det andet Blaat / och ſaa
fremdelis ned at ; Hierget Brunt / oc Fuglen
Huid.

Dens

Denne Skalm haffde Fire Sønner /
oc trende Døttere.

Sønnerne hede Herr Tocke eller Thche
Skalmſen / Ebbe Skalmſen / Herr Aſſer
Skalmſen som kaledis Herr Aſſer Kog / oc
Sune Skalmſen / eller Sune Huidte / om
huilke Saxo lib: 14. Rege 75. oc taler.

Døtterne hede Cecile aff Burg / som nu
kaldis Petersburg / oc er næſte Landsby Nor-
den fra Gore Kloſter : Oc Moggia / som eff-
ter ſin ſalige Hosbondis død bleff Nunne vdi
vor Grue Kloſter i Røſkild / oc bleff der død vdi
it Gudeligt Penitenzis leſniet. Den Tredie
Daatter hed Margrete / døde oc en Nunne
i Røſkild.

Diffe Broddre betenkte oc samthekte at
bygge et Kloſter paa deris egen grund oc Gods /
Gud til øre / Religionen til forbedring oc bestyr-
ckelse / oc Fattige til daglige hielp : Men Tocke
døde før Bygningen begyntes / oc gaff dog til
ſamme ſted halff ſin Hoffuitlod vdi Jorlund /
Gieniſloſſ lille / Froes Mossé / oc Hagedrops
ore : Oc til Stedſens Bygning antuordede
hand ſin trofaste Broder Aſſer Kog / Sexten
March purt Guld hemmelige / Oc hand døde
A iii saa /

saa / oc bleff begraffuit i Sienishoff Capel / som
vaar begynt at være en Kirke. Oc siden bleff
hans Legeme / effter gamle Patriarchers ø
Christines vaane / met sine Foreldris oc Slec-
tis Been / hensfort oc begraffuet (effter Sore
Glostiers Kirke vaar bygget) vdi Sore Glo-
stiers Kirke / som deris begraffuelser endnu
findis / oc nogle Graffue Schriffter oc stene
Vers / som *Saxo Grammaticus* haffuer giort /
oc andre fine Lærde Mænd / oc findis i Glo-
stiers gamle Pergamens Bøger / gissuer tilkien-
de / oc burde vel at gemmis / oc i Historier an-
tegnes / som i sin tid met Guds hælp / vel stee-
kand.

De andre Brødre / Ebbe oc Affer / besyn-
derlige funderit samme Glosier paa en Ø hed
Sorp / eller Spors. Thi tuende Øer (som
ere Sorøs oc Tuolless) giore denne Ø. Oc
vaar samme Ø Affer Røgs Arsfue oc Ass-
uels Gaard / dog der end vaar paa samme Ø
en Gaard hed Heglinge / som den Nose ved
Petersburg haffuer sit Nassn aff. Oc der
icke mere ret Tersel til Sore Glosier for samme
Sørs skyld / end aff de tuende giorde Dam-
me oc Broer : Den østre fallis Bolbroe / Den
Nordeste kaldis Heglebroe / oc nu Petersburgs
Dam /

Dam / oc indelucker samme skonne Ø / som er
skon met Fisser / Agger / Eng / Skov / oc all
Fructbarlighed / som alle vel ved. Samme
Mitlands Ø / er seldes at finde / icke stor-
re oc stærkere / som meget kunde vel talis om.
Dog paa denne tid lader ieg det fare.

Disse forneffnde Brødre bygde først en
liden Steen Happel til Glosier begyndelse / oc
er det store gamle Port Høf / som endnu staar
for Sore Glosier / vdi huilket Happellen ve
findis ydersie ved den østre part aff Porten /
paa den Nordeste side / uden for som Porten
henger. Oc der bleff sat en Mand ind i Glo-
sierit / som skulde være Forstander / kom fra
Otthensee i Sjn / hed Broder Thomas oc vaar
wtro : Oc det Guld Tocke antuordet sin Bro-
der Affer / antuordet Affer sin Broder Ebbe /
oc Ebbe antuordet Forstanderen Prior Thomas
det / oc hand lidet eller intet forbredret Steden
der met / vaar icke trofast / en heller hans eff-
terkommer Broder Jordanus, som kom fra
Ringsted Glosier dit / oc en heller Broder Ro-
bert / som kom fra Suerig høf / til Biscop Ab-
solons oc Herr Ebern Snaris tid / at de op-
noxte oc bleffue merkelige Herrer oc mægtige
Mænd / da formerdis icke Sore Glosier noget
mer.

merckeligt met Gods eller god tilsiun: Oc der
faare beregnis icke deris Foraldre for de visse
Fundatores, Eller disse Formend oc Forstandere
for Sore Glosser's Forstandere vdi voris Bø-
ger/ Taffler oc Historier.

Her Tocke Skalmisens Aftkom.

Herr Tocke Skalmisen haffde tuende Hø-
struer/ den ene eftter den andens Død.

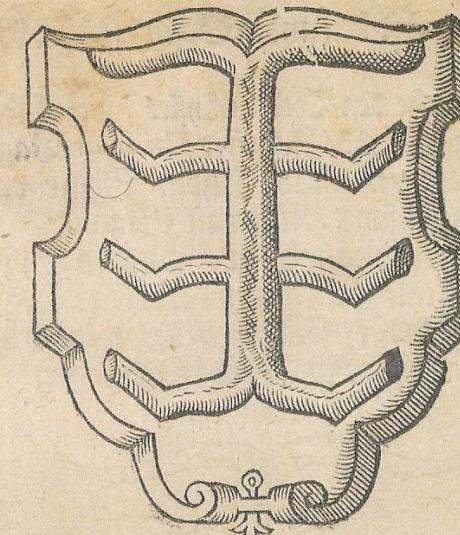
Den Første hed Regnild: Den Anden
Gytthe. Hand afflede Tre Spønner oc en
Daatter met hende.

Sønnerne hede Styge/ Skalm Banus,
oc Gert. Daatteren hed Ingefrid.

Styge haffde en Husiru hed Chrißina/
oc afflede Tre Spønner: Tocke/ Ulage oc Juris
met hende.

Tocke haffde en Daatter hed ocsaa Chri-
ssina/ oc hand bleff sielff siden Pronest i Ro-
stild.

Juris

Dette Wabens Farffue.

Det gantke feld Gul oc Grenene blaa.

Juris Stygsens Husiru hed Margret.
Skalm Banus, Stygs Broder/ haffde
fire Spønner. Petrus, den Første vaar Biscop
vdi Rostild. Den Anden hed Styge Huidte.
Den Tredie Niels. Den Fierde Skalm Litle.
Otre Døttere/ Cecilia/ Ingefrid/ oc Gytthe.
Cecilia Torberns Husiru/ fødde Iohannes
Grand / Prouist i Rostild først / oc siden Er-
chibiscop. Siden eftter Torberns hendiis Hos-
bunds død/ fik hun til Ekte Oluff Tockeson.

B

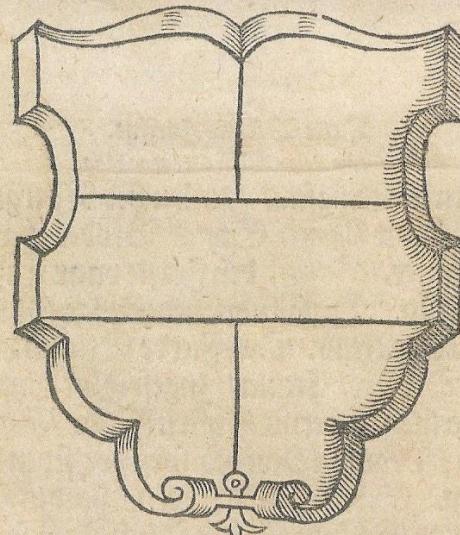
Inge-

Ingefrið den anden Syster / fikk N. Mogensn.

Gytthe den Tredie Syster / fikk Esbern Karlsson / oc fødde Ingefrið / Iohannis Bagensons Hustrue. Den Anden Syster vaar Niels Knudsens Hustru aff Skaane.

Den tredie vaar Peter Huittings Hustru: Om dem talis intet mere nu om i vore Bøger / oc anden schrift / som merckeligt er / vden lidet hoss Herr Affer Røg / om de Huittinger.

G. Tockesen.

Det første Feld Gult / Det andet der hoss Blaat /
det middelste Feld Røt / nest nedan for det førs
ste Feld Blaat / det andet der hoss Gult.

Gert den Tredie Stygs Broder / haffde
en Son hed Absolon. Denne Absolons Son
hed Niels / oc Nielsis Hustru hed Marchen /
Anno domini 1300.

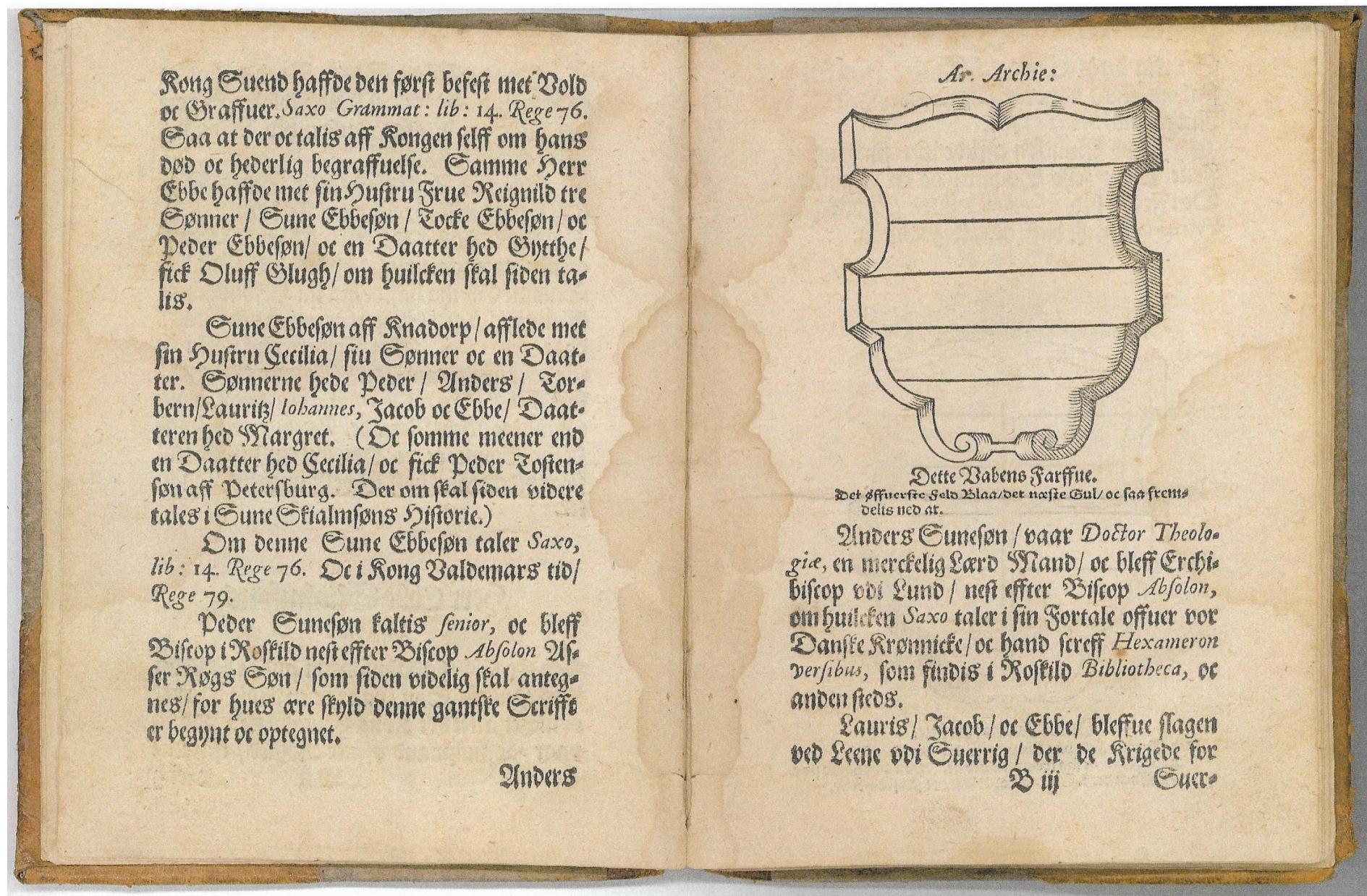
Ingefrið Tockis Daatter Stygs Sy-
ster / fødde ved sin Hosbunde Tocke Pust.

Tocke Pustis Hustru hed Gunild. Hand
afflede en Daatter met hende / hed Gyttha.
Samme Gyttha haffde met sin Hosbunde fire
Sønner / Niels / Stygh / oc end en hed Niels /
dode Anno 1300. Den Fierde Sons naffn ee
icke bescreffuit / men hans Sønner optegnes /
som heder / Petrus Vethus Trugotus Prouist
i Lund / oc Niels Ranilde. Petrus vethus haff-
de tho Sønner oc tre Døttere / om huilke skal
strax videre tales hoss Ebbe Sunesons Daat-
ser.

Herr Ebbe Skalmsons Afflom.

Err Ebbe Skalmson den anden Skalm
Huides Son / vaar oc en veldig Herre /
oc meget actet vdi Kong Suends tid. Hand
vaar Hoffmænd offuer Roskild / effter at
Bij Kong

Kong Svend haffde den først besest met Vold
oc Graffuer. *Saxo Grammat: lib: 14. Rege 76.*
Saa at der oc talis aff Kongen selff om hans
dod oc hederlig begraffuelse. Samme Herr
Ebbe haffde met sin Hustru Frue Reignild tre
Sønner / Sune Ebbeson / Tocke Ebbeson / oc
Peder Ebbeson / oc en Daatter hed Gythe /
fick Oluff Glugh / om huileken skal siden ta-
lis.

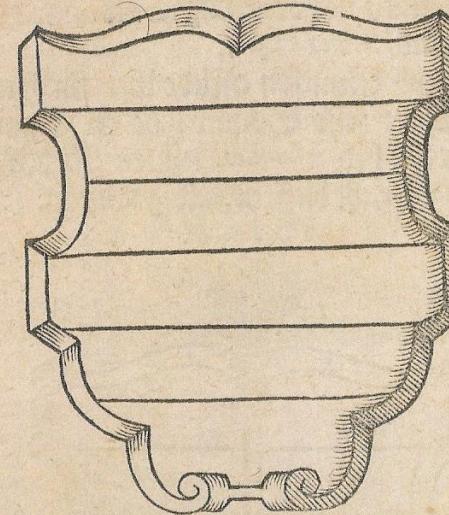
Sune Ebbeson aff Knadorp / afflede met
sin Hustru Cecilia / sin Sønner oc en Daat-
ter. Sønnerne hede Peder / Anders / Tor-
bern / Lauritz / Iohannes, Jacob oc Ebbe / Daat-
teren hed Margret. (De somme meener end
en Daatter hed Cecilia / oc fick Peder Tosten-
son aff Petersburg. Der om skal siden videre
tales i Sune Skalmsons Historie.)

Om denne Sune Ebbeson taler *Saxo*,
lib: 14. Rege 76. De i Kong Valdemars tid/
Rege 79.

Peder Suneson kaltis senior, oc bleff
Bisop i Roskild nest effter Bisop Absolon As-
ser Roggs Son / som siden videlig skal anteg-
nes / for hues øre sthld denne gantske Scrifte
er begynt oc optegnet.

Anders

Ar. Archie:

Dette Babens Farffine.

Det øffnerste Feld Blaa / det næste Gul / oc sag fremis
delis ned at.

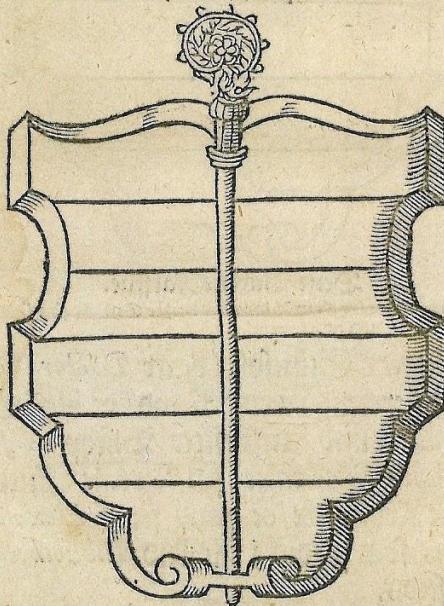
Anders Suneson / vaar Doctor Theolo-
giæ, en merckelig Lærd Mand / oc bleff Erchi-
biscop vdi Lund / nest effter Bisop Absolon,
om huileken *Saxo* taler i sin Fortale offuer vor
Daniske Kroniske / oc hand screff Hexameron
versibus, som findis i Roskild Bibliotheca, oc
anden steds.

Lauris / Jacob / oc Ebbe / bleffue slagen
ved Leene vdi Suerrig / der de Krigede for
V iij Suer-

Suerkin deris Suoger i Suerig (som siden
skal omtalis) vdi Konning Valdemars/ den
Andens tid/ Anno 1208.

Jacob Suneson afflede met sin Husiru
Frue Esprit / tho Sonner / oc en Daatter.
Den Første hed Iohannes. Den Aanden hed
Petrus Iunior, oc bleff en veldig Biscop.

P. Iunior.

Dette Dabens Farffue.
Det øffuerste Feld paa den venstre side Staffuen Blaa/ Det
Ander Gul oc saa fremdelis ned at. Paa den høyre side
Staffuen det 1, Gylt/ det 2, Blaant/ oc saa fremdelis,

Daatteren hed Inger / oc bleff Seygh
Marstalcks Hustru/ som kaltis/ Marslygh.

Iohannes Suneson Marstalck / dyde til
Jerusalem, haffde en Son hed Iohannes Little/ oc
en Daatter hed Cecilia.

Denne Cecilia bleff ypperlig gifft/ oc fikk
Greffue Niels aff Halland.

N: Greffue til Halland.

Dette Dabens Farffue.
Kronen Gul/ Selvet Rødt/ oc Griffuen Gul.

De

De afflede de tre Spønner / oc tho Døttere. Sonnerne hede Niels / Anders / oc Jacob Paars Gressuer alle. Døtterne hede Alhed / Niels Tostensens Husiru / oc den anden hed oc Cecilie.

Ebbe Suneson som oc bleff slagen i Suerrig / haffde tho Spønner / oc sem Døttere. Sonnerne hede Iohannes oc Peder. Døtterne Christina, Benedicta, Catharina, Cecilia. Den Seunte er icke naffn hoss / men alene paa hendis Aftkom.

Peder Ebbesons Husiru hed Inger. Hand affled met hende tho Spønner / Torbern oc Peder / oc en Daatter hed Cecilia som vaar Absolons Husiru.

Christina den første Ebbe Sunesons Daatter / fick Harald Marckalck / oc afflede Oluff Little.

Benedicta den anden Daatter vaar den yngre Konning aff Suerrig Suerkins Husiru. Hand afflede met hende Thue Suerkinson (hues Husiru hed Inger Peder Kols Daatter) De en Daatter hed Helena, som haffde met sin Hosbunde tho Døttere / hede Benedicta oc Catharina.

Den

Den Tredie Syster hed Catharina, Peder Jacobsens Husiru.

Den Fierde Syster Cecilia fick Jon Reynesen / afflede en Son hed Jon Little / oc en Daatter hed oc Cecilie.

Jon Little haffde tho Sonner / Torbern oc Peder / oc en Daatter hed oc Cecilie.

Cecilia Jon Lilles Syster / fick Peder Better (om huilcken bleff noget rort tilforne hoss Ingefrid Toxes Daatter) Hand haffde tho Spønner / Anders oc Jens / oc tre Døttere.

Elizabeth vaar en Nunne. Den anden Syster hed Christina, Ingemar Hiortis Husiru / om huilcken strax skal tales.

Den Tredie vaar Gyttthe Anders Nielsens Husiru. Denne Gyttthe haffde tho Døttere. Den ene fick Absolon Niellson. Den Anden Niels Rannesen / om huilcken der tales hoss Assers Skialms Huides / den tredie Sons Aftkom.

Den Seunte Syster bleff ypperlig gifft / fick Gressue Ingelbret / haffde tre Døttere / Thue Hiortis Husiru / Bessue Drosus Morder / oc Cecilia Bagn Karlsens Husiru.

G

Thue

Thue Hiort met sin Hustru / Gressue
Ingelbrets Daatter / afflede Niels Hiort/
oc en Daatter Sophia, Knud Saporns Hu-
stru. Nielsis Son hed Inguor Hiort. Den-
ne Inguor Hiort haffde tho Sonner / oc en
Daatter. Sonnerne hede Jacob Inguor-
son / oc Augo Inguorsøn. Daatteren haff-
de Oluff Jenson aff Thurstofft / oc sodde en
Son hed Jens Oluffson.

Den Ainden Gressue Ingelbrets Daat-
ter / vaar Uffue Drosius Moder / oc siden
fick Iohannes Nielsen / som afflede Niels Jo-
hansen.

Den Tredie Daatter Gressue Ingel-
brets / hed Cecilia, Vagen Karlsons Hustru.
Hand afflede met hende Niels Vagenson/
Catharine Truten Pedersøns Hustru / oc Ce-
cille Jon Andersøns Hustru.

Tocke Ebbeson / Ebbe Skialmsens den
Ainden Son / Sunes Broder / afflede Styg
Gallen. Denne Styg Gallen haffde tho
Sonner / Niels oc Juris / oc en Daatter hed
Margret / Jens Gunisøns Hustru.

Niels Stygсен bleff en Biscop.

Juris

I. Stygsen.

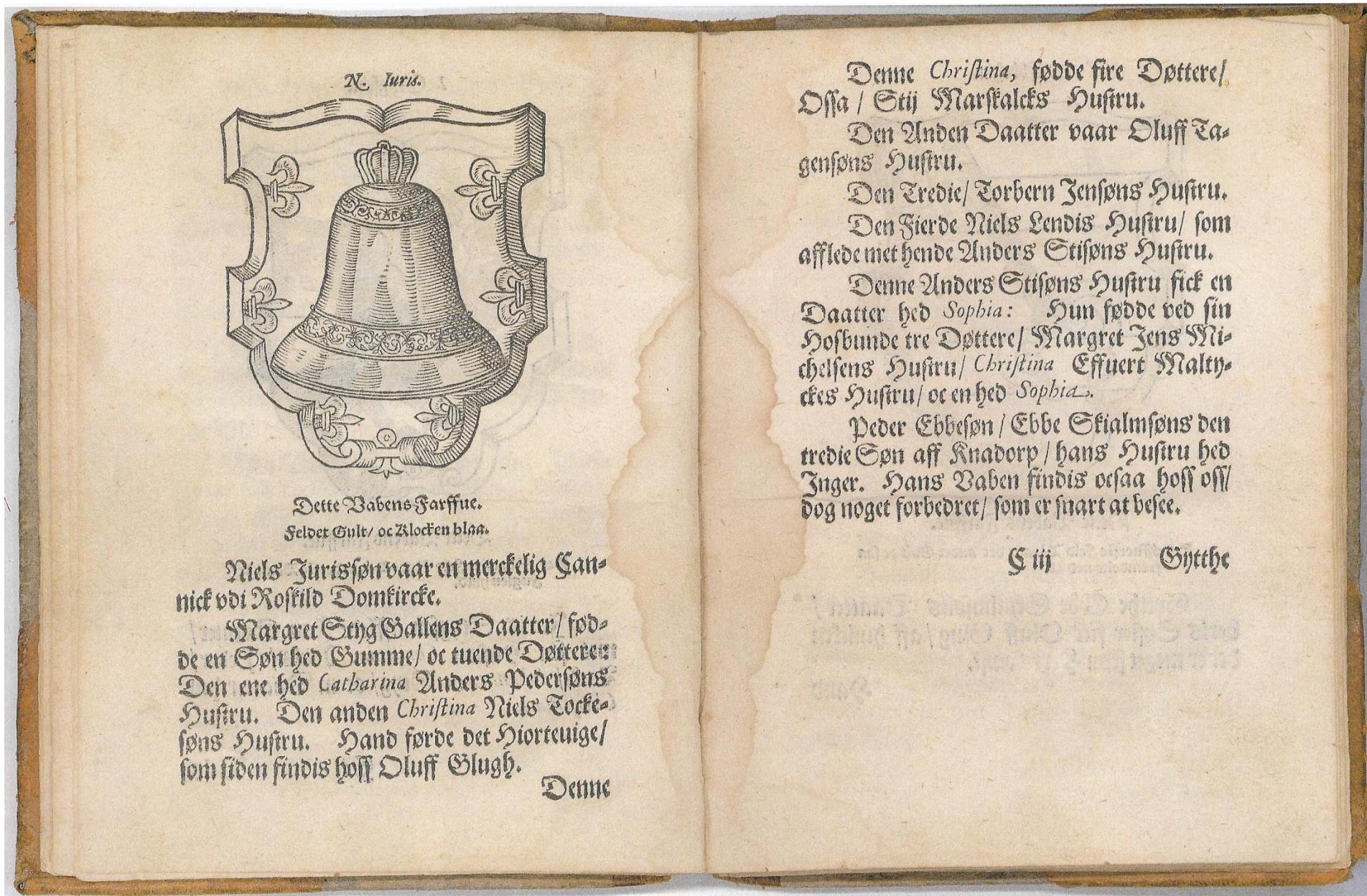

Dette Dabens Farffue.

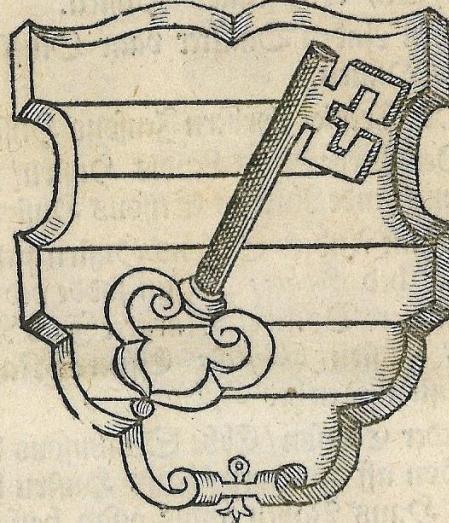
Det øffuerste Feld Røt / Det nederste Blaet oc
Inglehuid.

Juris Stygsen afflede Gem Sonner /
met sin Hustru Christina, Niels / Peder /
Tocke / Iohannes oc Styg / oc en Daatter hed
Christina.

Sij Niels

P: Ebbeſøn.

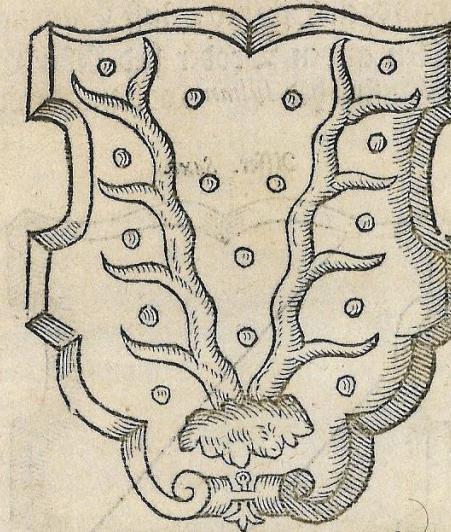
Dette Babens Farffue.

Det ſtørreſte Feld Blaat / det andet Gult oc ſaa
fremdelis ned at.

Gythe Ebbe Skialmsens Daatter /
deris Syſter fick Oluff Slug / aff huilcken
der er meget ſkøn Herrelomſt.

Hand

O: Slug.

Dette Babens Farffue.

Felbet Blaat / Tacerne Gule oc Loddene Gule.

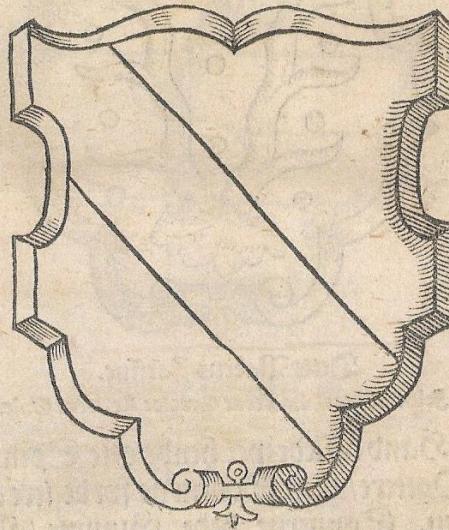
Hand afflede mit hende otte Spinner / oe
tho Døttere / men Spinnerne førde icke alle it
Baben. Sonnerne hede Gumme / Aſſer /
Ebbe / Niels / Jacob / Hemming / Lauris /
Inguor. Døtterne hede Margret / Den an-
den vaar Suerkins Hustru / som før bleff no-
get omtalet.

Gumme

Gumme Glug hans Husiru hed Christina, haffde en Son hed Oluff Gummesson.

Den anden Broder hed Affer Glug/
Hans Husiru hed Julianaa, oc hans Son hed
Saxo.

Affer. Saxo.

Dette Wabens Farffue.
Feldet Blaa/ det middel feld Gul.

Denne Saxonis Son hed Iohannes, Iohannes Son hed Peder Jensen.

Den

Den Tredie Broder hed Ebbe Glug aff Hassedorp/vaar offuerstie Felttherre vdi Suer-
rig/ der Suerckin vam Suerrig/ oc bleff der
slagen paa Leene (dog at saa mange som aff
denne Herrestamme der bleff slagen / bleffue
hiemford oc vdi Sore Glosiers Kircke begraff-
ne.) Samme Ebbes Husiru hed Cecilie/ oc
de haffde en Son hed Oluff Pincerna Val-
demari secundy, aff Baudse. Denne Oluff
Kongens Skenck / haffde tuende Husiruer/
den ene effter den andens død/ Margaret/ oc
Sophia Holmgores Daatter/ de asslede Fem
Sønner oc en Daatter. Sønnerne hede
Magister Petrus, Iohannes Oluffson / Jacob
Oluffsen / Hemming Oluffson / oc Anders
Oluffsen: Daatteren hed Margaret.

Jacob Oluffsen haffde en Son hed An-
ders. Om de andre Brodre findis intet be-
screffuen behynderligt/ vden at Anders Oluff-
son kaltis oc Pincerna aff Tiustoffte. Han
vaar den sidste Mand aff all denne Herre-
stamme / der vaar paa Suerdsiden. Han
haffde met sin Husiru Anders Andersson/
som kaltis Little/ oc Iohannes Andersson/ dog
de bleffue bortdyede ved Christii Aars Alder
1434.

D

Mar-

Margret deris Syster Oluff Pincerne
Daatter / vaar forst Tockis Hustru / oc fick
saa Gressue Ernst ass Glyten / oc fôdde ved
fine Hosbunder / Oluff Tockeson / Niels / An-
ders / Gressue Henrick / Cecillie Tockes Daat-
ter / oc Ryckiske.

E. G. 2. Glytis;

Dette Babens Farffue.

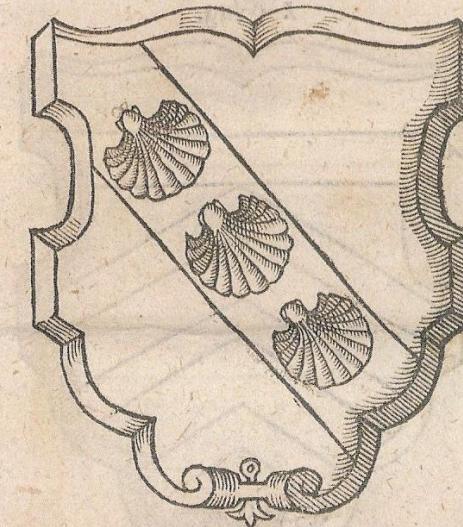
Kronen Gul / Felvet Blaa / oc Silveren Gul.

Oluff

Oluff Tockeson haffde tho Spiller / lo-
hannes oc Andreas, oc en Daatter hed Mar-
gret.

Cecilie Tockesdaatter fick Anders Ni-
lsen / hues Baben er her hoss sat.

A. Nielsen.

Dette Babens Farffue.

Felvet Rødt / den middel gang hvid / oc Skalerne
Brune.

Ryckiske haffde en Daatter hed Ingefrid /
oc fick Larve Alageson / ved Anno 1332.

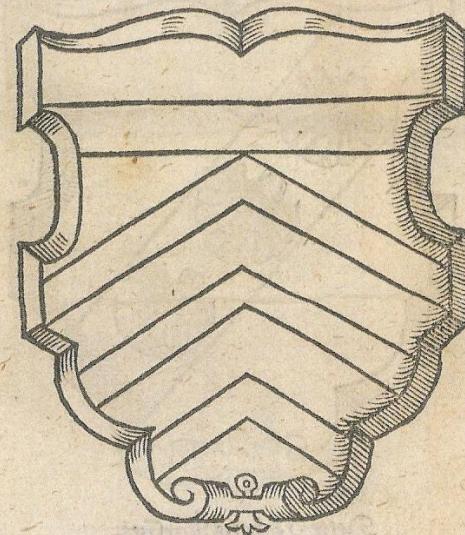
Dij

Den

Den Fierde Oluff Glugs Son/ hed
Niels Glug. Hand haffde en Son hed oc
Niels. Denne Niels haffde en Son hed Pe-
der Nielsson/ oc en hede Hening lick.

Den Femte Son hed Jacob Glug / oc
førde saadant Vaben som her hoss sat er.

I. Glug.

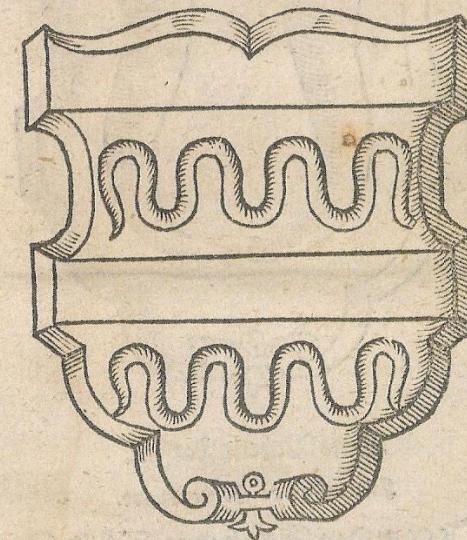
Dette Vabens Farffue.

Geldet Gul/ Bielten oc de tre Sparre Blaa/ pas
Gul geldet.

Den

Den Siette Son hed Hemming Glug/
asslede tre Spinner / Jon Hemmingson / Es-
child oc Niels : oc en Daatter hed Margret.
Jon Hemmingson haffde en Hustru hed Iare.
Eschild Hemmingson kaltis Snubbe/
oc førde it besynderligt Vaben. At Snubbe
Kaarss haffuer vafn aff hamnen/meenis aff
mange.

E. S.

Dette Vabens Farffue.

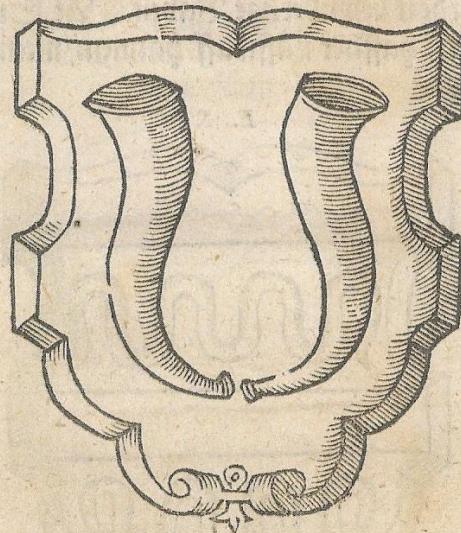
Det øffuerste Feld Gul/det andet blaa/ Det mid-
delste Feld Gul/ det nederste Blaa/ Orm-
gangene skulle være huide.

D iiij

Eschilde

Eschild Hemmingson haffde en Son hed
Niels Drucken / oc forde oc it Vaben besyn-
derligt fra sine Forfædre / som her er hoss teg-
net.

N. D.

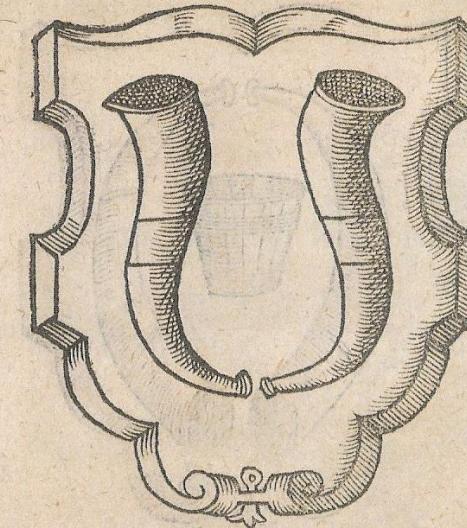
Dette Babens Farffue.

Seldet Gul / oc Hornene røde.

Ocen anden Son hed oc Eschild Snub-
be / oc forde oc it besynderligt Vaben / som oc
her næst effterfølger.

Niels

E. S. I.

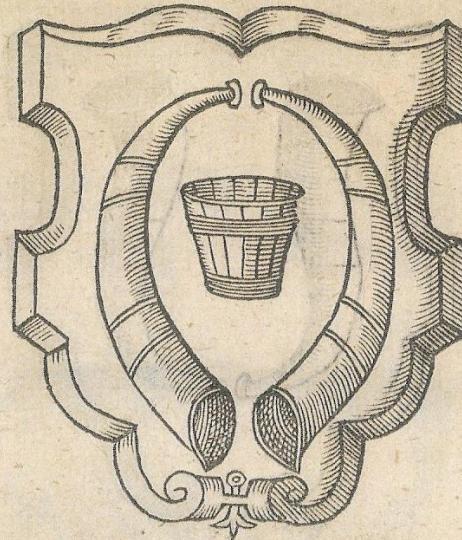
Dette Babens Farffue.

Seldet Røt / oc Hornene Gule.

Niels Hemmingson Hemming Glugs
Son / kaltis oc Niels Drucken / oc forde oc
saadant Vaben som der til hører / oc er noget
forbedret / som her effter staar.

Den

N. H. D.

Dette Babens Farffue.

Felder Blaa/ Hornene røde/ oc Begeret hvid,

Den Siuffuende Broder hed Lauris
Glug / bleff oc slagen met andre sine Bro-
dre i Suerrig/ der de krigede for Suerckin/ Re-
genter vdi Suerrig/ som vaar deris Suoger/
oc haffde deris Syster/ som de vndsette met it
merckeligt oc drabeligt tall Krigs Folck/ oc dro-
ge selff- met.

Den

Den ottende Broder hed Inguor Glug/
oc forde saadant it Baben.

I. G.

Dette Babens Farffue.

Felder Gul oc Løwen Rød.

Hand afflede tho Sonner/ Jacob oc Es-
bern Disse. Esbern Disse haffde en Spin hed
Ebbe Spør.

Margret den anden/ disse otte Brodris
Syster aff Bauelse / haffde tho Sonner/
E Zuli

Tuli Boesøn / oc Oluff Tagesøn. Tules
Søn hed Peder/hans Daatter Sophia, oc den
anden Daatter hed Cecillie / Iohannes Mar-
suins Husru aff Suserop. Hues Daatter
ligger oc begravuet i Sore Glosier met de an-
dre Forsædre/ som Tafflen paa be der ere be-
gravne gissuer tilkende : Oc maa stee/ en an-
den tid skal antegnis.

Margret / Sune Skalmsons Daat-
ter / formennde sin merkelig Herr Sunes
Spinners Syster / haffde tho Sonner oc en
Daatter. Sonnerne hede Peder/ Sune: oc
Daatteren hed Cecillie.

Peder afflede en Søn hed Niels Peder-
sen. Samme Niels haffde fire Spinner/ Ja-
cob/ Stig/ Peder/ Anders.

Cecillie/ ved Herr Erland / afflede Jens
Erlandsøn / Anders / Niels oc Jacob / som
vaar Erchibiscop.

Jens Erlandsøn/ haffde Jacob Jensen/
Anders Jensen: oc en Daatter hed Cecillie/
huis Daatter kaldis Sophia.

Herr

Herr Aßer Røgs Aff- komst.

En Tredie Søn Herr Skalm Hui-
des/ hed Aßer Skalmson/heller Aßer
Røg/ boede vdi Fienisloppslille vdi Sore Bir-
cke/ nu Norden fra Kircken/ oc loed Kircken
der bygge mit tho Taarne paa/aff denne Alar-
sage. For hand sick samme Kirkes Bygning
fuldendt / drog hand met de andre sine Slec-
tinger i Leyde/ at frige for deris Suager
Suerckin i Suerrig/ som ser bleff sagd. De
der hand asttog/ vaar hans Frue Fructsom-
melig/ besalet hende dog samme Bygning met
saadanne Ord / at sick hun en Søn/ skulde
hum sette it Taarn paa Kirken/ men sick hun
en Daatter/ skulde Kirken være slet kullede.
Oc der hendis tid kom / sposde hun tho Sen-
ner/ Esbern Snare/ oc Bisop Absolon, oc lod
saa bygge tho Taarne paa samme Kirke/
sem min salige Formand Abbet Oluff Kars-
mose (efster noget aff det ene nederfald) lod giv-
re it aff/ Anno dominij 1561. Men hoss Saxonem
anderledis taler Dumbar Ryelender til Ab-
solonem Erchibiscop / oc figer hans Broder
Esbern at være eldre i Alar end Bispen. Maas-
se ij ske det

ste det suntis saa/ eller han nem vaar saa besret/ eller gietter saadant. Thi Bispen vaar razet slet/ oc forde ické stæg / eller hand taler ické om Esbern Snare der i det sted.

Gormessnde Affer Røgs Husmø hed Inge/hand asslede met hende disse Tuillinge Brodre/ Esbern oc Absolon, oc en Daatter hed Ingesfrid.

Absolon Hulde eller Røg/ bleff Biscop vdi Roskild først vdi tine Aar. De siden Erchibiscop vdi Lund / oc haffde begge Biscops Stigterne i 23. Aar til sammen/ belff der nöd til effter Erchibiscops Eschilda's tid / som drog vden Lands til Glareuall til S. Bernhardum at leffue hoss hammem / som hoss sin gamle socium studiorum, som ocsaa Saxo oc andre Historiescier giffuer tilkiende.

Samme Absolon, vaar en merckelig/ herlig / dapper Mand / oc vaar Kong Valdemars den fersies aff det Næssu / Krigsøffuerstie oc Höffuizmand baade til Land oc Vand/ oc meget næstundigt bedreff / som i Chrönicker ické hør at forgættis / oc en heller Saxo lib: ii. Rege 77. besynderlig forglemte. Hand forde sit eget Baben/ som her effter staar.

Och

Dette Babens Farffue.

Feldet Blaa / Hjorten Gul / Tæckerne Røde/ oc
Stiererne Gule.

Och saa vel som hans Broder Herr Esbern Snare / vaar ypperlig / i mange danske Kongers tid / oc de vaare allefieds i det ypperste spil / oc Regerede oc raadde vel / baade til Guds cere / oc i Lande oc Rigers bestilling.

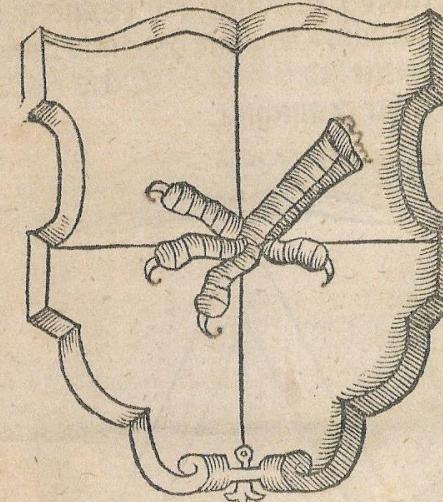
Disse merckelige Herrer oc tuilling Brodre/ effter deris Faders oc Faderbrodris dod/ bygde Gore Glosier met Kircken oc anden sten
E iii Byg.

Bygning / och hialp til at Glossterit skulde blif-
ue ad oc forbedris / Anno domini 1161. Gass
der meget stont oc velbeleyligt Gods til/oc fly-
de mange Privilegier hoss Passuer / Konger /
Herrer / Førster oc Prälater, oc forbedret Ste-
den oc Godset met all Gudfryctige oc flittelige
tilsum.

Absolon bygde ocsaa først Kjøbenhavn
oc Slottet / som hand kallede Axelvold. Hand
dyede den 21. Martij, som er S. Benedicti dag
Anno domini 1181. Dog somme setter met
sandhed lengre frem / 1201. Hans oc man-
ges aff samme Herrestamnes Epitaphia oc
Græsskrifter findis i Sore Glossters Kircke/
oc i Bøger / som ere en part scressuen aff Saxo-
ne Grammatico, en part aff andre sine Lærde
Mend / som maa ske / land enten her antegnes
i denne Scriptt / eller andensieds.

Herr Esbern Snare Bisopens Bro-
der / om huilcken Saxon oc taler lib: 14. Rege 76.
i Konning Valdemarj tid oc Historie: Oc i
vore gamle Danske Viser / met all øre oc roess/
i Danmarkis Riges bestilling til Island oc
andensieds / vaar en merckelig god duelig Ki-
gens Mand. Hand haffde trende Hustruer
efter hin anden / Huluefrid / Ingeborg / oc
Hele

Helena. Denne vaar Hertug Gottorms
Daatter. Hand afflede met sine Hustruer
Tre Sonner / Absolon, Iohannes oc Niels. Oc
tho Døttere / Cecilie oc Ingeborge.

Dette Babens Farffue.

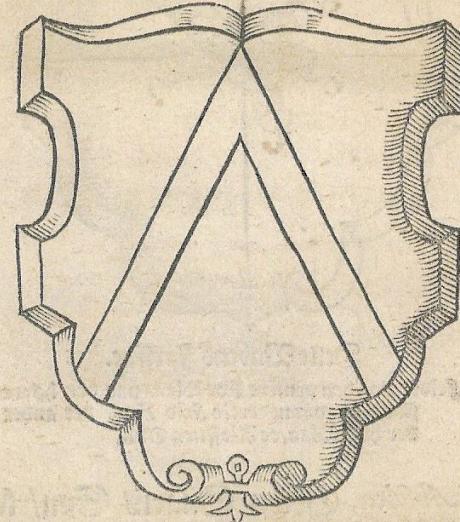
Selvet paa den venstre side Blaa / paa den høyre
side Rød / det nederste feld Rød / det andet
det hoss Blaa / oc Klossuen Gul.

Absolon, Esbern Snaris Son / saltis
Bellus, Belk / Belg eller Feed: opde Anno do-
minij 1232.

Iohannes

Johannes Esbernson/ vaar Komming Val-
demari secundi Marstalck. Hans Hustru hed
Echle eller Edle/ hun haffde en Son ved Affer
Julison effter Johannes Esbernsens død / aff
Lundforlund i Sieland/ ved Antuorschow.
Hendis forдум Hosbunde hed Niels Rolam/
oc en Daatter hed Iuliana. Deris Fæderne
Baben som her er oc anteget.

A. L.

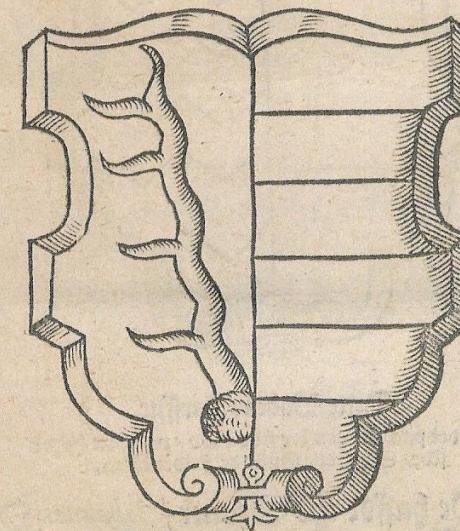

Dette Babens Farffue.

Selvet pa den venstre side Blaa/ pa den høje
re side Rød/ det nederste Feld Gul/ oc
Sparren hvid. Julianus

Iuliana fick Jacob Haffue aff Slaane/
oc er i Sore oc begraffuen.
Niels Esbernson kaltis Nule / oc vaar
Komming Valdemarj Staldmester. Hans
Hustru hed Margret (Hand afflede en Son
hed Esbern Snerling) De forde saadant ic
Baben som her hoss staar.

N. E.

Dette Babens Farffue.

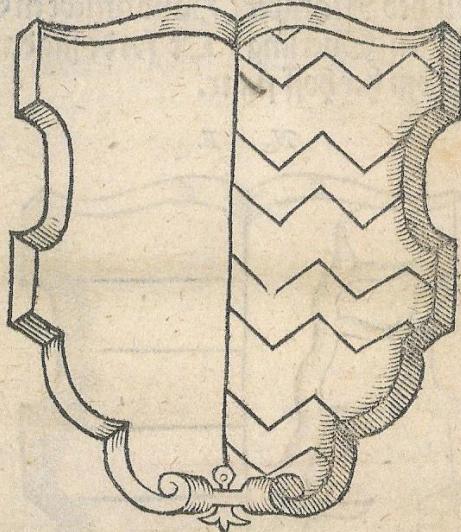
Selvet pa den venstre side Rød/ oc twigen Gul:
pa den høye side/ det første Feld Blaa/ det
andet Gul/ oc saa fremdelis ned at.

F

Cecilie

Gælle Esbern Snaris ene Daatter/
haffde Oluff Graa aff Tersloss.

O. G.

Dette Babens Farffue.

Seldet paa den venstre side Rød / paa den høyre
side/ Sparrene Gule/ oc Seldet Blaa.

De haffde tho Sonner / Iohannes Ole-
son/ oc Anders Graa. Anders Graa haff-
de en Son hed Absolon, oc en Daatter fik en
hed Knud/ etc. Knud afflede en Son hed An-
ders

ders Knudson / oc tuende Døttere / Ingebor-
ge Niels Palmesens/ som kaltis Reff / Hu-
siru / oc Ette Illug Themissens Husiru.

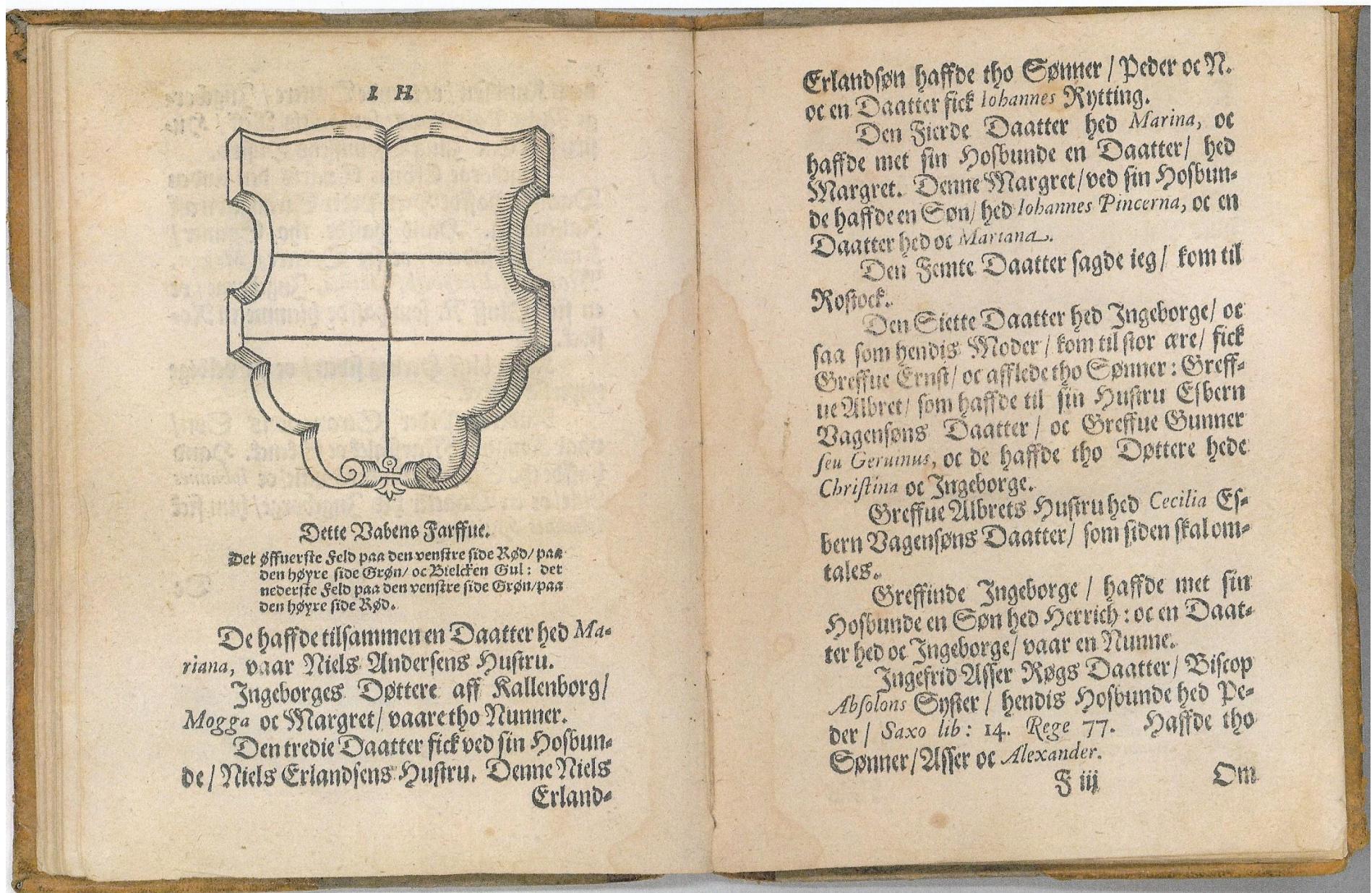
Ingeborgre Esbern Snaris den anden
Daatter/ haffde Herr Peder Strangeson aff
Kallenborg. Hand haffde tho Sonner /
Knud oc Anders / oc sex Døttere / Magga,
Margret/ Elizabeth, Marina, Ingeborgre / oc
en fik Oluff N. som haffde hjemme til Ro-
stock.

Knud bleff Hertug siden / oc en veldige
høpperlig Herre.

Anders / Peder Strangesons Son /
vaar Kongens Marskalck oc Skenk. Hand
haffde tho Sonner / Anders Little/ oc Iohannes
Little/ oc en Daatter hed Ingeborgre/ hun fik
Iohannes Quitting.

Sij

De

Om Alexander taler Saxo i sin 16. Bog
Rege 80. Oc hand vaar Krigspfuerste off-
uer de Skaninger oc Sielandssfare / der de
Krigede imod de Vender.

Alexanders Hustru hed Margret/ Hand
afflede mit hende tre Sonner / Absolon Red/
hues Baben her hossstaar/ Alexander oc Niels.

Dette Babens Farffue.

Det øffnerste Feld Gul/ det nederste Feld Blaa/
Kronen Gul/ oc gruen hvid.

Niels

Niels / som kaltis Galtsier / vaar Stolb-
mesier : haffde en Son hed Anders Nielsen / oc
sem Dottre. Esrit vaar en Nunne / Gunild
Tocke Pustis Hustru / som før bleff omtalet.
Den Tredie vaar Styg Huitis Hustru.
Den Fierde / Niels Andersons Hustru. Den
Femte hed Elizabeth Johannes Rannesons
Hustru / oc de haffde en Son hed Ranne.

Sammie Ranne haffde tho Sonner / Jo-
hannes Ranneson / oc Niels Ranneson : Om
dem tilforn bleff noget omtalet.

Herr Sune Skalmsons Affkom.

En Fierde Skalm Huides Son / kal-
tis Sune Huitte / eller Sune Skalm-
son. Hans Hustru den første hed Cecilia,
en ypperlig Frue / Oc den anden hed Inge.
Hand haffde en Son hed Jon Gallen. Den-
ne Jon Gallen / haffde en Daatter hed Cecile.
Hon lod en Son efter sig som kaltis Johannes
Kaare / oc vaar her Abbet vdi Sore Kloster
trende gang / sidste gang der alt Klosteret vaar
affbrent vdi den Ziende Abbets' tid / som hed
Joseph (Der da bleff affsat) Anno dominij 1247.
die

die Seruatij. Vide Catalogum Abbatum Sorensum.

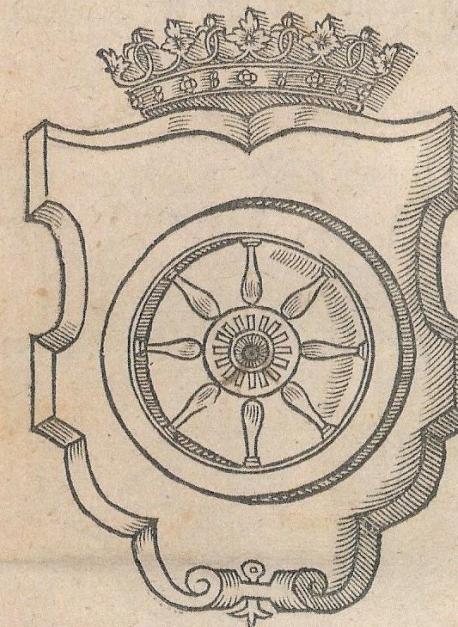
Dette er om de fire Herr Skialm Huides Sonner / som vaare Biscop Absalons oc Herr Esbern Snaris Fader oc Faderbrødre.

Nu haffde denne samme Skialm en Daatter hed Cecilie (endog somme meener/ at denne Cecilie vaar Sunes Daatter/oc icke hans Syster: see Saxonem lib : 14. Rege 76. Men mand skal giøre skilsmisse imellem Sune Skialmsøn/ oc Sune Ebbe Skialmsøn) hun fik den strenge Herre Peder Tostensen aff Borg/ som siden kaltis Petersborg ved Sore Kloster. Oc samme Slot oc Hoff bleff øde lagt aff Kong Valdemaro (som vor danske Krognick paa Rim vdsat / giffuer tilkende) oc kom fra denne Slect til Sore Kloster / dog alting met Vold oc Mure sig giffuer tilkende. De affledede en Daatter hed Inger aff Petersborg. Inger haffde ved sin Hosbunde sex Sonner/ Carolus, Olffs / Iohannes, Skialm / Peder oc Niels.

Carolus bleff en veldig Herre/ oc en Her-
tug vdi Suerrig / oc førde saadant Vaben
som her etter staar.

Olffs

C. H. til SVER:

Dette Vabens Farffue.

Kronen Gul / Feldet Blaa / och Hjulet Gul.

Olffs Hustru hed Vna, de haffde en

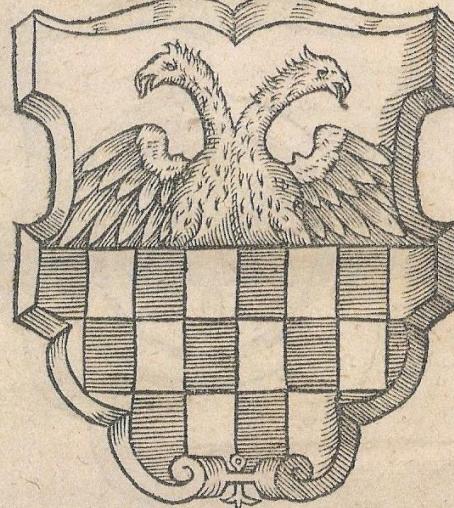
Søn hed Christianus.

Iohannes vaar Camerarius Regis Valdemarj. Fra hammen scriffues at Petersborg
kom fra.

Skialm vaar Biscop i Aarhuss.
G Peder

Peder bleff oc Biscop i Aarhuss esster sin
Broder Biscop Skalm/ oc forde dette Va-
ben/ som her staar hoff.

P. P.

Dette Babens Farffue.

Geldet Blaa/ ginen Gul/ det forste Taffl Rød det
neste Gul/saa det ene om det ander paa lengs-
den. Den anden Rød forste Taffl Gul/det
neste Rød oc saa fr emvelis. Den tredie Rød
forste Taffl Rød / neste Taffl Gul och saa
fremvelis.

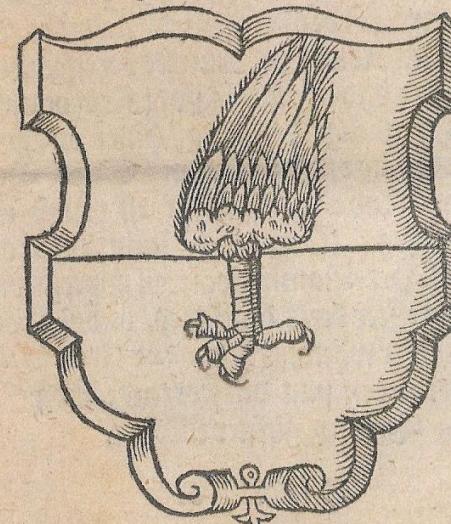
Niels kaltis Vagensøn. Han haffde
en Daatter hed Inger/ vel Ingeborg. Hun
vaar først Monsis Hustru/ oc siden fikk Gress
Ernst

Ernst aff Slicken/ haffde fire Sønner / Pe-
der Monsen/ Niels/ Iohannes oc Laurentz.

Margret Ingers Daatter / haffde en
Søn hed Vagn Gallind. Denne Vagen
Gallind haffde tho Sønner/ Iohannes Vagen-
sen oc Esbern Vagensen/oc en Daatter Mar-
gret Juris Styghsens.

Esbern Vagensen haffde en Daatter hed
Cecilie, fikk Gressue Albret/ Gressue Ernstis
Søn/ som for bleff noget omtalet.

Vagensens Baben er dette.

Det øffneste Feld Blaa/det nederste Rød/ Vins-

gen hund/ oc Kloffen Gul.

Gij

Dets

Sette er saa mange / fortelige
 aff denne Herrestamme / som ieg saa
 iligen funde vdelede. Oc finde wi den sidste
 Mand paa Suerdsiden / at haffue været
 Herr Anders Pincerna aff Thiustoffte / oc
 vaar den ottende Mand fra Herr Slau. Oc
 denne Herre gaff til Sore Closter det Gods
 wi haffuer vdi Stedfirup i Mierlosherrit/
 for it Hundrit/ trediuoc otte Aar siden. De-
 ris Baben oc Herre Skild findis vdi Sore
 Closters Kirke bemaled. Men de paa Suerd-
 siden vaare/ forde icke alle deris Søderne Ba-
 ben. Men Kongerne foruende det effter deris
 Mandelige dad oc gierning/vdi Krig oc anden
 Rigens drabelige bestilling / heller ofsaa aff
 anden Alarsage / enten gammel Slect/ Byrd
 oc Suagerstab : oc sundem aff velyst eller
 ringe Alarsag. Deris Adelsiamme offte om-
 uendis til Herrestamme/oc tit til yppermire el-
 ler mindre effter deris duelighed/ yndist/ vdue-
 lighed / eller wheld / Som Saxo Grammati-
 cus i enden paa den fiortende Bog
 Rege 77. giffuer tilkende.

FINIS.

At

At disse Blad skulde icke staa ledige/
 haffuer ieg antegnet de Herrers / Kongers/
 Ørsters oc Hørstiders oc vnge Frøsckeners Lig/
 der ere begravfne i Sore Closter / aff So-
 re Closters Calendarij scressne
 Bøger.

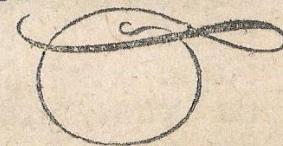
1. Konning Christoffer Kong Valdemar / Fader / met sin Dronning Eufemia,
2. oc deris Son Hertug Erick / vduaald Konning / som døde til Kjil / oc bleff hid ferd / Anno Domini 1331.
4. Oc den vnde Hertug Valdemar deris anden Son / som døde i Herredagen til Rostock / oc bleff hid ferd : Oc tuende deris Dottere / Frøscken Helwig / oc Frøscken Agnes.
7. Item, Hertug Albret / Konning Christoffers Broders eller Systers Son.
8. Item, Konning Valdemar den Tierde Konning Christoffers Son / oc den veldige Dronning Margretis Fader 1412. (alij ponunt 1375.)
9. Item, Dronning Margret bleff her først begravfuit / oc siden veldige henserd til Roskild aff Biscop Peder : oc ligger der begravfuen.

G iii

Item,

10. Item, Konning Oluff / Kong Hagens
aff Norrig / oc Dronning Margretheis
Søn.
11. Item, Fröicken Agna, Konning Christo-
fossers aff Beyern Syser.
12. Item, Hertug Gert aff Suansburg.
13. Item, Gundegut / Hertuginde aff Sør-
dre Jydsland / som dyde i Nordrop.

Goruden mange drabelige Herrer / huse
naessn er sereffuen i Liffssens Bog / oc aldrig
forglemmis. Psal: 111.

Men i huad steder andre Konninger i Dan-
mark. Dronninger oc andre Førstier oc Førslinder ere
begravne / oc deris dybs Alar oc tid / met deris Graff-
schriffter eller Epitaphij, vil ieg / om dette nu teckis / paa
en anden tid omskrifne. Oc huis deris oc andre yps-
perlige Herrers / Edel Folckis / oc lærde Mendo Graff-
schrift der findis / da ocaa kortelege antegne. Men de
latine Epitaphia som findis i Sore Closter / vil ieg nit
aleniste her tillegge.

Disse

Disse effterscressne E P I T A P H I A
eller Graffschriffter / findis i Sore Closter
paa latine Versi i Ghored / Kirken
oc Closters Bøger.

Omning Christophers / Konning
Waldemar Faders / Dronning
Margrethe Oldefaders / som
met sin Dronning / Dronning Eu-
femia oc deris unge Herrer / Sønner Her-
tug Erick vduaald Konge oc Hertug Val-
demar / oc tuende deris Dotter oc Fröick-
ner / ligger begravfuit i Ghored / under den
store Messing Graff: Oc der samme
Stattelig begravning bleff en gang op-
lofft / bleff deris Messing Epitaphia noget
split / oc disse syvke Versi kand dog lefis
der paa end nu.

S T emmate dignos, corde benignos, reg. potentes.
Regia Reges, haec tenet ædes morte ruentes.

His decorus

Qui Regnofuit heu proprio sine crimine pulsus
Alter ERICVS positus, Rex hic est filius — —
— — cum mater pia, sua cui sociatur
Progenies: vtinam requies sibi contribuatur
Victor clarus, sensu guaris frater ERICI

Rex

Rex tumulum Patris
— istum vult et Christum quomodo venerarj.

WOnning Valdemarj den Sierdis
Graffseriff/ som døde paa Gurre
Anno Dominj 1375. ve bleff først
ført til Voringborrig oc begraff-
uit: Oc siden aff den Høyberønte veldige
Dronning Margret hans Daatter/bleff
ført til Sore Kloster / oc i Ghored findis
hans sorte Marmorstens oc huide Alle-
basters Graff/som bleff meget i Greffuens
Feide fordærffuet.

VAlmarus Regum non infima gloria Danum,
Quem tenet extinctū constructa ex marmore tūba:
Eiectus Regno, magna virtute regressum
Obtinuit, pulso forti de finibus hostie
Holsato, Patrias arces, terramq; redemit
Expositam precio, senferunt Principis arma.
Inuicti, gentes ponto terraq; diremptæ
Vandalicæq; vrbes opibus fastuq; superbæ
Onimium, tandem vitæ pertesus obiuit
Gurræ. translatum recubat post funera corpus
Hoc tumulo Soræ, sed mens petit ardua Cælj
Fama solo remanet studij celebranda nepotum.

C: M:

Kon-

WOnning Oluff / Konning Ha-
gens Sons aff Norrig/ oc Dron-
ning Margretis aff Danmarks
Graffseriff. Met denne Herre oc
Konning/ kom det Konning Rige Norrig
under Danmarks Krone/sor 195. Aar/
siden dette Aar 1582.

OLAVS.

Plustrissimæ trium Regnorum Boree
alium Reginæ Margaretæ filius, ex
Haquino Noruagiorum Rege genitus,
qui primum Noruagia Regnum iure hæreditario
ex morte patris obtinuit, regnante matre. Cum
vero defuncto Ano materno Valdemaro, & Ma-
ter in Daniam ob heroicas animi dotes renovata
eßet ad Imperium, præstantissimæ Dominæ Re-
ginæ beneficio, Danorum Rex in adolescentia, ac-
cepto à proceribus Regni iuramento designatur &
declaratur: quo facto, ubi Gerhardum Holsatice
Comitem, ex voluntate & consilio matris ac Pro-
cerum Regni, Ducem Regniq; Danici Vasallum
solenni ritu creasset. Paulo post immatura morte
ex hac vita euocatus, hic Soræ inter Materni Pro-
ani & Aui tumbam sepultus est, Dignissimæ Do-
minæ

H

mine

mine matri Reginæ, utriusq; Regni Ius et
perium relinquens, Anno 1387.

D^Anica Noruago genuit me Margaris illa.
Quæ fuit Haquinio iuncta connubio.
Et Ius Nornagum, sed Danum gratia Regem
Signat, ubi fatis cum Patre, cedit Aius.
Sed mihi negat Regna mors immatura deinceps
Noruagia ut Dano pareat imperio
Et matris tanta regnantis laude, triumphus
In Suecos, toto notior orbe foret. (dor
Inter Auum & Proanum nunc Sore corpore con-
OL AV S, Cæli lumine mente tegor.
At qui me ob similes vultus se finxit eundem
Nutricis ludens arte doloq; meæ.
Falsterboden si cineres commisit arenæ
Supplicium in ficto corpore ut ignis agat.

I. B.

ALIVD IN MAR-
more.

Hoc cubat OLAVI paruo sub marmore corpus
MARGARIDA Regis matre potentefati.
Hæres Regnorum fuerat Princepsq; duorum
Heredem at fecit mors properata Poli.

Huc

H^Eres andre Strenge/ Edel oc Hederlige
Holkis Lig der ere begravne i Sore Glo-
stiers Chor oc Kirke/ oc huo oc huem forne
Sore Glosier haffuer faaresiaet/ oc været
der Abbet i mange Hundrede Alar / fra
første det er stiftet til disse tider/findis i den
Taffle der er i Ghoret opsat ved den Syn-
dre side aff høye Altar / som ieg icke paa
denne tid vil omtale. Men alleremistie
Graffscrifterne oc Epitaphia paa Latine
antegne. De rette Fundatores findis her
for i min Scrift.

I en ret gammel Pergamensk Bog/ som vaar i Sas-
criften vaar dette Biscops Absolons Faders Bro-
ders / Herr Sune Skialmsøn oc hans Frues/
Frue Cecilie Epitaphium, som er Saxonis Gram-
matici dict oc Vers.

B^Vsta tegunt Cineres Sunonis Ceciliæq;
Quos mors seiunxit, fors combinauerat æque.
Vxoris decus ille fuit, decus illa maritj
Par decus amborum, generis par splendor auiti.
Strenua militiæ virtus effulgit in illo,
Illa pudicitiæ micuit signata sigillo.
Non hæc tanta fuit nisi tanto coniuge digna.
Tantos tamq; pares iunxit fortuna benigna.

Hij

Nu

Nu folger nogle Graffscriffter den
værdige oc videberømt oc Nassikundige Her-
ris Biscops Absolons/ Erchibiscops i Lund
oc Biscops i Roskild/ som døde Anno Do-
minij 1201. 21. Martij, screffne aff Sa-
xone Grammatico, oc andre Lær-
de Mænd.

EPI T A P H I V M P RÆD VLCIS
memoriae, ac cum omni reuerentia nominandi
D. ABSOLONIS, quondam Archiepis-
copi Lundensis, & administratoris insignis
Ecclesiae Roschilden sis, nec non & huic
loci fundatoris, sub hoc ligneo
Sarco tumulati.

Hoc ABSOLONEM tumulo post fata reclusit
Ultimus humanae conditionis honos. (Etis
Hic primas, sua prima tenens, docet ultima cun-
Ingruere, & nullum posse manere diu.
Corpo re naestus humum, lustrat spiramine Cælum,
In duo diuisus, gaudet habere duo.
Pax patris, Patriæq; parens, hoc puluere pausat.
Certa salus populi, plebis opima quiete.
Virtutis specimen, Insti pater, autor honesti,
Militiae robur, religionis apex.
Hostibus excidium, tutamen Ciubus, & quij
Arbiter, armorum gloria, pacis amor.

AL IV D.

ABSOLON hic primas, spetiei iure secundus
Absolon, Ore Cato, probitate David Samuel re-
Currus & Auriga, Pater & patronus, Oule
Et Pastor, pax & Patriæ Dux, legifer & lex,
Fortibus hic Samson, Salomō sapientibus, Abram
Iustis, peruersis Phinees, fuit anchora Danis.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis, in eius
Splenduit ingenio, testatur gloria famæ.
Nunc pater emeritus, Danorum puluere pausat,
Terris stans fama, meritò cælestibus astatat.
S. G.

Item, AL IV D.

Pontificum exemplar, Doctorum norma virorum
Ecclesiæq; decus ABSOLON iste fuit.
Vnus erat pariter cleri, populiq; patronusq;
Splendida firma, vigens, gema, coluna decus.
Inuida mors, meliora magis, pulcherrima quiete.
Ocius occidit, plus prætiosa premens.
Æquat honoratis despectos, nescit honorj
Parcere parca, probans esse neceſſe mori
Omnia mortalis finit mortalia finis,
In cinerem redigens, quod fuit antè cinis.
In signem pietate virum, mors abstulit ipſis
E terris, ultra viuere neq; sinit.

H3

Legis

Legifero viduata tuo flens Dacia plora.
Præsulis ut pace potiatur Spiritus ora.

EPITAPHIVM EIVSDEM PER
Reuerendum D. Doctorem Lagonem Vrne
Episcopum Roschildensem.

No[n] fuit in toto quisquam præstantior orbe.
Nulla magis clarum fudit Origo virum.
Omnis in hunc virtus confluxit munere pleno
Neu quemquam vicio præstitit esse locum.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis in eius
Splenduit ingenio, moribus atq[ue] sono.
Fortior extiterit, an doctior, ambigit omnis
Pectora cui sacri nota fuere viri.
Ad sacra gentiles armis transire coegit,
Huc mihi ne dubites, Rugia testis adeſt.
Excubis cuius patriæ pax constitit: huius
Dania iam fatis pressa renixit ope.
Huic eadem tanto viduam se sole queratur,
Et lucem luci iure dabatur ei.
Eximio cassum doleat se fidere mundus
Ulterius simile non habiturus ei.
Lux benedictæ tuo præsens huic lumen ademit
Donatura nouum perpetuumq[ue] sibi.

EPI.

EPITAPHIVM NOBILISSIMI
Viri M. Henrici Christierni, Senatoris Rea-
gni Danici, & Abbatis Sorensis,
marmori incisum.

Progenie clarus, virtuteq[ue] clarior, alto
Abbas Henricus clauditur hoc tumulo.
Annis ipse nouem Vitschæl, sex præfuit Esrom,
Huic triginta uno subdita Sora fuit. (bri)
M. quoq[ue] D. ter XXX simul octo, mense Decem-
Luceq[ue] ter dena morte peremptus obit.

E. S.

EPITAPHIVM DOMINI OLAI
Laurentij Karsemoos Abbatis Sorensis, marmo-
ri incisum, qui vixit in Cœnobio Sorensi 65.
annis, & præfuit Cœnobio 9. Annis,
obijt 1565. 10. May. etatis
sue 77.

Quisquis es, humanis noli confidere rebus
Tam nihil est magnum, quin queat esse nihil.
I. F. D.

EPITAPHIVM MAGISTRI Hl.
larij Iohannis, qui cum Hafniæ Matheſin aliquan-
diu magna cum laude profeſus eſet, correptus
Mania, qua & ad vitæ exitum laborauit plu-
rimis annis, Soræ mortuus eſt Anno Do-
mini 1567. die Apost: Simonis
& Iudei.

Scania, quo multum docto gaudebat alumno
Hilarius fatis, pressus & actus obit.
Floruit at tamen Musis & clarior arte
Dum mens in vegeto corpore sana fuit.
Ingeny primum, tum vitæ lumine cassus
Occidit, ablatum reddit ytrumq; Deus.

C. M.

REVERENDVS ET DOCTVS
vir, Magister Chanutus Petri Boëly Ripensis,
Lector & Pastor inditi Cœnobij Sorenſis in Se-
landia Daniae, placide & piè ex hac vita emi-
gravit, Anno Domini 1569. Septemb:
8. die, ætatis 30. officij
tertio.

Vbieſta recubat Chanutus molliter vnde
Petræus claræ, quem geniere Ripæ.
Ingenium Musis cultum florentibus annis
Est ubi Balthiacis septa Minerūa fretis.

Post

Post Vitæbora viris ſemper fecunda diſertis
Inſtituit, celebrem contribuitq; gradum.
At tandem, ſacri lectoris munere functus
Soræ, graſſanti morte petitus obit.
Doctrina ſimiles mores & vita fuerunt,
Mors igitur vita eſt, fons & origo nouæ.
C. M.

Et aliud antiquum in marmore
Epitaphium, non ingra-
tum.

Abbati gratus famulus iacet hic tumulatus
Ionas ablatus, nobis Sanctis
Ierusalem repetit bis, ter Romaq; cuiſit,
Et ſemel ad Sanctum transiit hic Iacobum.

¶

I: Cardanus lib. 15. Cap. 80. de varieta-
te ait. Neg. Vitiosum Historico, ſed ubi Historia
(ut dixi) per ſe ſterilis ſit, licet iocis ac fabu-
lis eam excornare. Quamobrem & iure ab his Ti-
tus Linius abſtinuit, & Herodotus inſtè damna-
tur, & Saxo Grammaticus laudatur, &c.

I Dette

